

Κανείς

δεν μπορεί να φτάσει σ' αυτά τα μέτρα της αγάπης, ΑΝ δε ζήσει κρυφά, μέσα του, την ελπίδα του Θεού. Και δεν μπορούν να αγαπήσουν αληθινά τους ανθρώπους όσοι δίνουν την καρδιά τους σ' αυτό τον εφήμερο κόσμο. Όταν ένας άνθρωπος αποκτήσει την αληθινή αγάπη, τον ίδιο το Θεό ντύνεται μαζί με αυτήν. Είναι ανάγκη λοιπόν αυτός πού απέκτησε το Θεό να πεισθεί ότι δεν μπορεί ν' αποκτήσει, μαζί με το Θεό, τίποτε πού να μην είναι αναγκαίο, αλλά να αποδυθεί και το ίδιο το σώμα του, δηλαδή και αυτές τις μη αναγκαίες σωματικές αναπαύσεις. Ένας άνθρωπος, πού είναι ντυμένος, στο σώμα και στην ψυχή, με την κοσμική ματαιοδοξία και πού ποθεί να απολαύσει τα αγαθά του κόσμου, δεν μπορεί να φορέσει το Θεό -να γίνει θεοφόρος- μέχρι να τα αφήσει. Γιατί ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι «οποίος δεν εγκαταλείψει όλα τα κοσμικά και δε μισήσει την κοσμική ζωή του, δεν μπορεί να γίνει μαθητής μου» (Λουκ. 14, 26). Όχι μόνο να τα αφήσει, αλλά και να τα μισήσει. Αν λοιπόν δεν μπορεί να γίνει μαθητής του, πώς ο Κύριος θα κατοικήσει μέσα του; Δε θα αμελήσω να αναφέρω τι έκαμε ο άγιος Μακάριος ο Μεγάλος, για να ελέγξει εκείνους πού καταφρονούν τους αδελφούς τους. Βγήκε λοιπόν κάποτε να επισκεφθεί έναν άρρωστο αδελφό και ρώτησε τον άρρωστο αν ήθελε τίποτε. Εκείνος αποκρίθηκε πώς θα 'θελε λίγο φρέσκο ψωμί. Και επειδή όλοι οι μοναχοί εκείνο τον καιρό όλη τη χρονιά συνήθιζαν και έφτιαχναν το ψωμί παξιμάδια, σηκώθηκε αμέσως εκείνος ο αξιομακάριστος άνθρωπος και, μ' όλα τα

ενενήντα του χρόνια, βάδισε από τη σκήτη του στην Αλεξάνδρεια και αντάλλαξε τα ξερά ψωμιά, πού πήρε από το κελί του με φρέσκα και τα πήγε στον αδελφό.

Αλλά και ο αββάς Αγαθών, που ήταν σαν αυτόν το Μεγάλο Μακάριο πού ανέφερα, έκαμε κάτι ακόμη πιο σπουδαίο. Αυτός ο αββάς ήταν ο πιο έμπειρος στα πνευματικά από όλους τους μοναχούς του καιρού του και τιμούσε τη σιωπή και την ησυχία περισσότερο απ' όλους. Αυτός λοιπόν ο θαυμαστός άνθρωπος, όταν είχε πανηγύρι στην πόλη, πήγε να πουλήσει το εργόχειρο του οπότε βρήκε στην αγορά έναν ξένο άρρωστο και παραπεταμένο σε μια άκρη. Τι έκανε τότε; Νοίκιασε ένα σπιτάκι και έμενε κοντά του ασκώντας χειρωνακτική εργασία. Ότι έβγαζε το ξόδευε για τον άρρωστο και τον υπηρετούσε συνέχεια έξι μήνες, μέχρι πού ο άρρωστος έγινε καλά

Πηγή: agiameteora.net